

Kadınım

– AKKAN · 05 Aralık 2012

Cennet'e sığmadı bir yanım!
Kanına girdim Âdemin.
Bir elmanın sevdasına,
Dibine indim devrî-i âlemin.
Tüm masumiyetimle İsa'nın,
Kozası oldum emriyle Rahman'ın.
İbrahim'in dostuydum bir zamanlar cesur yüreğimle,
Sonra İsmail'i sürgün ettim Safa'ya bencilliğimle.
Lut'u sattım sefil tutkularıma tutulup,
Davut'a ses oldum, nefsimden kurtulup.
Aşkımın azametinden zindanı oldum Yusuf'un,
Ruhumun zarafetine bürünüp geçtim ötesine gururun.
Tüm erdemimle bendeydim Muhammet'e
Güvenin cepkeniyle veda ettim servete.
Firavuna rest çekip, Musa'ya kucak açtım.
Sabrımı mesken edip, göklere rahmet saçtım.
Ak sütümlle çağların Fatih'ine yol verdim.
Zekâmla Muhteşem'e kuralları deldirdim.
Yüz yılın Kumandanı feracemle süslendi.
Hişmıma uğrayarak nice başlar sallandı.
Prut ovalarında tarihe notlar düştüm.
Tahir, Mecnun, Ferhat'la yüce dağlar aşttım.
Anlasana adamım, ben kadınım, anayım, yârım,
Sen bensiz, ben sensiz oluruz yarım.
Ben seni tamamlayanım.